

LA REVOLUCIÓ FRANCESA

Cap a l'any 1778 l'Estat francès, governat per Lluís XVI, es va trobar amb un gran problema econòmic, ja que tenia molts deutes i no podia liquidar-los. Per a solucionar aquest greu problema, el rei va demanar ajuda a tres homes importants i privilegiats d'aquella època: Colonne, Brienne i Necker; i, com que els tres van dir-li que l'única manera d'eixir d'aquesta situació era la reforma del sistema d'impostos, es a dir, que els nobles i el clergat també pagaren impostor com el tercer estat, el rei va cedir i va convocar una assemblea amb els estats generals del regne: la noblesa, el clergat i els Tercer Estat (els treballadors).

En els primers mesos que es van fer aquestes reunions van sorgir els quaderns de reclamacions on els francesos podien queixar-se o reclamar tot allò que consideraren important. En aquestes assemblees, el Tercer Estat reclamava sobre tot aclarir el tema del vot ja que ells representaven el 96% de la població i tots els seus vots contaven el mateix que els de la noblesa o els del clergat que eren una minoria de la població. Però el monarca no els feia cas i inclòs va tancar la sala on es reunia el Tercer Estat, però això no va impedir que aquests s'uniren per a sempre i que molts nobles i clergues terminaren unint-se a ells també. Aleshores, Lluís XVI va tenir que cedir per a poder guanyar temps, reclutar gent i poder conspirar contra ells.

Mentre que l'Assemblea redactava una constitució i prenia el nom d'Assemblea Nacional Constituent, les males collites i els elevats preus dels aliments van fer que l'estat pla començara a destruir molts llocs de la ciutat, inclòs van asaltar la presó de la Bastilla per a aconseguir armes i munició.

La revolució s'estengués al camp on els agricultors s'encarregaven d'asaltar castells i monestirs amb la intenció de cremar tots els arxius i documents en què es basava el feudalisme.

D'aquesta manera aconseguiren en primer lloc l'abolició del feudalisme i, més tard, redactar una Constitució que no es va poder acabar fins a 1791; com que era un treball que necessitava molt de temps es va elaborar la Declaració dels drets de l'home i del ciutadà. També van declarar que els bens de l'església pasaven a ser bens Nacionals, pagant l'Estat un sou als membres de l'església.

Com es lògic, el rei Lluís XVI, la noblesa i el clergat, no estaven d'acord amb totes aquestes coses i el monarca francès va conspirar per recuperar el poder absolut de l'Estat.